

[Pelle Voigt]

pågåeldende udstationeringssteder, faktisk kommer til at udføre arbejde, som i hvert fald af de faglige organisationer opfattes som ubillig konkurrence over for de arbejdsløse, som ellers kunne have været ansat i institutionerne.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det er klart, at når man skal vurdere dette område, skal man tage det hele med, så det kan jeg give tilsagn om, ja.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 590

5) Til *justitsministeren* af:

Bjørn Elmquist (V):

»Har man i politiet oplysninger om antallet af narkomaner, der er indblandet i kriminalitet, herunder også anden kriminalitet end egentlige narkoforbrydelser, dvs. overtrædelse af lov om euforiserende stoffer og straffelovens § 191?

Skriftlig begrundelse

Vi mangler stadig en koordineret narkotikapolitik i Danmark. De store narkoproblemer løses ikke blot ved at forøge politiets indsats over for narkotikaforhandlere. En narkotikapolitik må også gå ud på dels at undgå, at folk overhovedet bliver narkomaner, dels ved en mangeartet indsats at hjælpe dem, der allerede er afhængige af narkotika. I denne forbindelse er det af betydning at kende antallet af narkomaner, og her vil politiets viden om det rejste spørgsmål kunne give et fingerpeg om problemets omfang.

Bjørn Elmquist (V):

Inden ministeren får ordet til besvarelse af spørgsmålet, vil jeg godt drage nogle af de ting frem, som jeg har anført i spørgsmålets begrundelse for at forklare baggrunden for mit spørgsmål, og her starte med at fastslå, at vi desværre stadig væk mangler en koordineret narkotikapolitik i Danmark.

Når nu det er et spørgsmål, jeg retter til justitsministeren, skal jeg også tage anledning til at understrege, at jeg naturligvis ikke mener, at det er justitsministerens og politiets indsats alene over for narkohandlere og nar-

kokriminalitet, der kan løse problemet; der må en langt bredere indsats til. Men én af de ting, vi altid har savnet, når vi har drøftet narkopolitik, er en antydning af, hvor mange mennesker det drejer sig om. Man har i anden sammenhæng og med en anden minister, nemlig indenrigsministeren, drøftet, om man skulle gå ind i en egentlig registrering. Det er imidlertid slet ikke det spørgsmål, jeg her ønsker at rejse, men kunne man måske få et fingerpeg fra justitsministeren om, hvorvidt man i politiet ved opklaringen af diverse forbrydelser har oplysninger, som vi kan bruge i denne sammenhæng for at få at vide, hvor mange mennesker det drejer sig om?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Desværre må jeg besvare hr. Bjørn Elmquists spørgsmål med et nej. Sådanne oplysninger har vi ikke.

Politiet registrerer selvfølgelig begået og opklaret kriminalitet, og politiet kan ikke undgå at blive bekendt med, at mange sigtede er stofmisbrugere; det gælder jo også det tilfælde, hvor der ikke direkte er tale om narkokriminalitet. Vi ved fra alle sager, både den voldsomme kriminalitet, drab og tilsvarende sager og de mindste butikstyverier o.lign., at det ofte er stofmisbrug, der er baggrunden for de kriminelle handlinger, men vi har ikke nogen egentlig statistik eller sådanne oplysninger, som hr. Bjørn Elmquist spørger om.

Jeg har talt med rigspolitechefen om spørgsmålet, og han har oplyst, at det teoretisk vil være muligt at fremskaffe nogle oplysninger af den art, der spørges om, fra det centrale EDB-kriminalregister, men det vil forudsætte en programændring i registeret, og jeg har ikke i dag nogen endelig vurdering hverken af omkostningerne eller af de praktiske problemer i forbindelse med fremskaffelsen af en sådan programændring. Men det står fast, at opgaven i hvert fald i princippet kan løses, hvis der skulle være et stærkt ønske om det.

Til slut vil jeg sige, at jeg naturligvis kun kan være enig med hr. Bjørn Elmquist i, at narkomisbrug og den kriminalitet, som det afstedkommer, er et væsentligt samfundsproblem, som må imødegås både med behandlingsmæssig og med politimæssig indsats.